

Hoofdstuk 1

‘Joehoe!’ Er zwaaide een hand voor Fleurs gezicht. ‘Kun je de mosterd doorgeven?’

Fleur schrok op uit haar gedachten en keek recht in Fenna’s vragende gezicht. ‘Waar zit jij met je gedachten joh?’

‘O, gewoon.’ Fleur deed een poging luchtig over te komen, maar de spottende blik op het gezicht van haar tweelingbroer Sem, die tegenover haar zat aan tafel, maakte duidelijk dat ze er niet in geslaagd was.

‘Ben je soms verliefd, Fleurtje?’

Fleur rolde met haar ogen en gaf de mosterdpot aan Fenna, die hem op haar beurt schuin over de tafel aan Ruben gaf. ‘Je stelt die vraag wel vaak, Semmie, is dat soms omdat je zelf iemand op het oog hebt?’ Sinds een paar weken noemde ze haar tweelingbroer zo als hij het waagde haar Fleurtje te noemen. Dat werkte veel beter dan hem steeds verbeteren, had ze gemerkt.

‘Nee hoor’, zei Sem opgewerkt. ‘Zo vaak stel ik die vraag niet. En normaal gesproken heb je altijd wel wat te vertellen tijdens het eten, maar nu heb ik je de hele maaltijd nog niet gehoord. Jullie wel?’ Hij keek vragend de tafel rond.

Tot Fleurs ergernis knikte iedereen, zelfs Fenna.

‘Dus ... Fleur, wat heb je op je hart?’

‘Eh ...’ Fleur staarde naar het tafelkleed, maar kon niets bedenken. Ze had net aan Juda zitten denken en het korte gesprekje dat ze vandaag met hem gevoerd had. Maar ja, dat kon ze natuurlijk écht niet zeggen. Gelukkig drong toen tot haar door dat ze nog niets verteld had over de aanleiding van dat gesprek, dat kon ze wel delen.

‘Ik ben vandaag gekozen voor de actiecommissie van de lessenmarathon’, vertelde ze trots. ‘Daar dacht ik over na.’ Daar had ze zich weer mooi uit gered.

‘Wat leuk!’ Mam was meteen enthousiast. ‘Wat houdt het precies in?’

Fleur haalde haar schouders op. ‘Dat weet ik nog niet echt. We hebben een informatiefolder van Schouten erover gekregen, die moet ik nog doorlezen. Als commissie zijn we verantwoordelijk voor het kiezen van het actiedoel en moeten we allerlei manieren bedenken om extra geld op te halen tijdens de lessenmarathon.’ ‘Waar kun je allemaal uit kiezen?’ vroeg oom Julian belangstellend.

‘Eh ... een project in Uganda’, wist Fleur. ‘Ik weet niet zo goed wat dat was. Een missiepost in Zuid-Afrika of een weeshuis in Colombia.’

‘Dat klinkt stuk voor stuk als mooie projecten, dat zal geen makkelijke keuze zijn’, meende mam. Fleur glimlachte flauwtjes. Als het aan Juda lag was haar keuze al gemaakt, maar Fleur had gezegd dat ze echt de informatie moest doorlezen om haar opties af te wegen. Hij moest niet denken dat hij dat zomaar voor haar kon beslissen. Om zich verder een houding te geven nam ze een hap zuurkool. De ovenschotel was niet haar favoriete maaltijd, maar gelukkig had mam er veel ananas door gedaan, waardoor de smaak meeviel.

‘Ik hoorde van Ezra dat uit jullie klas twee mensen zijn gekozen voor de actiecommissie.’ De grijns op Sems gezicht vertelde Fleur meer dan genoeg.

‘Klopt. Volgens Schouten was dat nodig voor de democratische besluitvorming’, antwoordde ze, toen ze haar mond leeg had. ‘Juda zit ook in de actiecommissie.’ Ze hoopte maar dat het achtteloos genoeg klonk.

‘Hé, dat is toch de poffertjesmeneer?’ riep Nathan enthousiast. ‘Die ook in Duitsland op vakantie was?’

‘Ja’, antwoordde Fleur. Ze zag dat Sem op het punt stond iets te zeggen, dus begon ze te ratelen over hoe Schouten de stemming had laten verlopen, in de hoop dat Sem zou vergeten wat hij eigenlijk wilde zeggen.

‘Zijn er uit jouw klas ook mensen gekozen?’ Mam keek naar Sem, toen Fleur klaar was met haar verhaal.

Sem schudde zijn hoofd. ‘Ze wisselen het af en dit jaar is de havo aan de beurt.’

‘O, dus Fenna maakt volgend jaar kans om in de actiecommissie te komen?’ Oom Julian keek Fenna plagend aan.

‘Alsjeblieft niet’, liet Fenna zich ontvallen. ‘Ik heb heel veel respect voor je, Fleur. Maar dat zou echt helemaal niks voor mij zijn.’ Fleur glimlachte en ze was blij dat de aandacht afgeleid was van haar eventuele verliefdheid. Hoewel, in Sems ogen blonken nog steeds pretlichtjes. Maar toen hij zijn mond opende om iets te zeggen, was Nathan net iets eerder. ‘M’n bord is leeg! Nu mag ik vertellen over het bos, toch papa?’

Oom Julian knikte. ‘Wat voor avonturen heb je allemaal beleefd met Matthijn?’

‘We hebben een hut gebouwd’, begon Nathan. ‘Dat was vet tof en hij was echt heel mooi geworden. Maar ik denk dat grote jongens hem weer gaan afbreken, dat vertelde Matthijn. Toen de hut af was, gingen we dennenappels zoeken en eikeltjes voor Sarah, zodat ze daarmee kon knutselen. We vonden ook supermooie blaadjes en ...’ Nathan pauzeerde even en keek iedereen met glinsterende ogen aan. ‘We hebben een eekhoorn gezien!’ ‘Een echte?’ Tess’ ogen werden groot.

‘Ja duh’, zei Ruben. ‘Eekhoorns wonen in het bos, zo bijzonder is dat toch niet?’

‘Echt wel’, vond Nathan. ‘We zagen hem heel lang omdat we heel stil waren, dat moest van Matthijns moeder. Hij was eikel-tjes aan het zoeken en had helemaal niet in de gaten dat wij er waren.’

‘Ziet een echte eekhoorn er net zo uit als op het plaatje?’ wilde Sanne weten.

Nathan knikte. ‘Maar ... ik dacht eigenlijk dat-ie iets groter zou zijn. Ik dacht eerst dat het een baby-eekhoorn was, maar Matthijns moeder zei dat ze niet zo groot zijn. Maar hij had precies dezelfde kleur haar als papa en Fenna.’

Oom Julian greep meteen naar zijn haar. ‘Echt waar? Mijn haar lijkt op dat van een eekhoorn?’

Nathan giechelde. ‘Ja, écht waar!’

‘Nou Fen, als je voortaan moet invullen wat je haarkleur is, kun je voor eekhoortjesblond gaan’, merkte Sem op. Iedereen schoot in de lach en het duurde een hele tijd voordat iemand weer iets op normale toon kon zeggen.

Fleur had net haar boeken van geschiedenis opengeslagen toen er op de deur van haar kamer geklopt werd. Het was Fenna.

‘Hé, heb jij toevallig een passer voor me? Die van mij is echt nergens te bekennen.’

‘Jij bent iets kwijt?’ Fleurs stem schoot omhoog. ‘Hoe bestaat het?’

Fenna grinnikte. ‘Ik heb een hoofdverdachte, maar die heeft m’n vader zojuist met veel pijn en moeite op bed gelegd, dus ik ga ’m niet ondervragen.’

‘Ik schrok al’, bekende Fleur. Fenna was een stuk netter en georganiseerder dan zij, het was dus onvoorstelbaar dat Fenna zelf iets kwijt was geraakt. Maar als Nathan of Ruben op haar kamer geweest was, was het een heel ander verhaal. Ze rommelde

wat tussen haar spulletjes, net had ze haar wiskundehuiswerk gemaakt en toen had ze de passer nog gebruikt, dus die moest hier ergens liggen. Hebbes.

‘Heb je al een keuze gemaakt?’ Fenna was naast haar komen staan en wees naar de flyer van de lessenmarathon.

Fleur schudde haar hoofd, ze had de flyer doorgenomen en was tot de conclusie gekomen dat mam helemaal gelijk had. Het was onmogelijk om een project te kiezen, ze deden allemaal prachtig werk en konden het geld goed gebruiken.

‘Juda kiest zeker voor dat weeshuis in Colombia?’ vroeg Fenna. Verrast keek Fleur haar stiefzusje aan. Zo veel directheid had ze niet van haar verwacht.

‘Natuurlijk. Hij wil dat ik er ook op stem.’

‘Zat je daaraan te denken tijdens het eten?’

‘Ja’, gaf Fleur toe. ‘Het is ontzettend ingewikkeld.’

‘Hoe bedoel je?’ informeerde Fenna. ‘Dat weeshuis kan het geld toch goed gebruiken?’

‘Ja, maar dat opvanghuis in Uganda ook’, verzuchtte Fleur. ‘Net als de missiepost in Zuid-Afrika. En dat Juda heeft gezegd dat ik ook op het weeshuis moet stemmen, maakt het er niet makkelijker op. Ik wil niet klakkeloos doen wat hij zegt, maar eigenlijk had ik al gekozen voor het weeshuis.’

‘Wat is dan het probleem?’

‘Juda natuurlijk. Want als ik nu kies voor het weeshuis, lijkt het alsof ik hem zijn zin geef en dat doe ik liever niet.’

‘Nee?’ Fenna gaf haar plagend een duwtje.

Fleur liet haar adem langzaam ontsnappen. ‘Maar ja, als ik een ander project kies, voel ik me weer schuldig tegenover al die arme weeskinderen in Colombia.’

‘Dan kies je toch gewoon voor het weeshuis in Colombia? Je weet zelf dat het niet om Juda is.’

Fleur sloeg haar handen voor haar gezicht. ‘Nu ja, dat weet ik dus ook niet zeker.’

Fenna grinnikte zachtjes. ‘Weet je zeker dat je niet verliefd bent, Fleur?’

Verslagen liet Fleur haar schouders zakken. ‘Dat is dus het allergrootste probleem in deze situatie.’

‘Dat klinkt heel dramatisch.’

Fenna had een irritant, opgewekt toontje in haar stem dat Fleur irriteerde. Begreep Fenna dan echt niets van de tweestrijd waar ze in zat?

‘Ik heb het gevoel dat ik geen eerlijke keuze kan maken.’

‘Aha’, zei Fenna. ‘Maar moet je vandaag dan kiezen?’

‘Nee, dat niet’, antwoordde Fleur. ‘Volgende week hebben we een vergadering en dan gaan we stemmen, volgens mij.’

‘Nou, dan wacht je gewoon die vergadering af. Misschien hoef je dan niet eens te kiezen, omdat er al een meerderheid is die voor een bepaald project kiest.’

Fleur veerde overeind. ‘Hé, dat klinkt als een geweldig idee. Dankjewel, Fen!’

‘Maarre ... mijn vraag heb je nog niet beantwoord’, ging Fenna op plagende toon verder. ‘Ben je nou verliefd op Juda of niet?’

Fleurs ogen gingen even naar de deur, die stond nog open. Fenna begreep de hint en duwde de deur met haar voet dicht.

‘Ik zal tegen niemand iets vertellen’, beloofde ze, nog Fleur haar mond open kon doen. ‘Maar je bent weer verliefd hè? Of nog steeds. Wat is het eigenlijk?’

‘Ik weet het niet’, zei Fleur en ze zuchtte weer. ‘Echt ... ik weet het gewoon niet. Sinds afgelopen zomervakantie doet hij niet meer vervelend. Niet meer tegen mij in ieder geval. Maar hij doet tegen mij niet anders dan bijvoorbeeld Myrthe, daar gaat hij ook

vriendschappelijk mee om. En pas zat hij zelfs gezellig te kletsen met Jasmijn.’

‘Dat klinkt ...’ Fenna zocht naar woorden, ‘op zich niet verkeerd, toch?’

‘Nee, ik heb dit liever dan hoe hij vorig jaar deed’, zei Fleur. Maar ergens knaagde het wel, ergens hoopte ze nog steeds dat ze voor Juda meer betekende dan andere meiden uit haar klas. Zoals hij meer voor haar betekende dan de jongens uit haar klas. Maar omdat het er niet op leek dat hij haar meer dan leuk vond, stond ze zichzelf niet toe verliefd op hem te zijn. Natuurlijk was het niet altijd even makkelijk, zeker niet als ze per ongeluk in zijn bruine ogen keek.

Fenna en zij slaakten tegelijk een diepe zucht en schoten daarna in de lach.

‘Hé, zullen we morgen naar het bos gaan?’ stelde Fenna toen voor. ‘Ik zou nog foto’s van je maken voor op Insta! En wie weet, zien we nog wel een eekhoorn.’

Fleur grinnikte. ‘Dan zou ik maar uitkijken als ik jou was, straks denkt die eekhoorn dat je z’n grote zus bent.’

Gelukkig kon Fenna erom lachen. ‘Ja en dan wil hij natuurlijk met ons mee naar huis. Hebben we opeens een eekhoorn als huisdier.’

‘Ik denk niet dat Tess of Nathan daar bezwaar tegen zal hebben.’

‘Dat denk ik ook niet. Maar kun je morgen?’

Fleur dacht even na, er was morgen iets, toch? Ze pakte haar bullet journal erbij, maar zag geen afspraak staan. Net voordat ze ‘ja’ wilde zeggen schoot het haar weer te binnen. Natuurlijk had ze morgen iets, anders zou ze vanavond niet met haar huiswerk zijn begonnen. ‘Nee, ik heb al met Jasmijn en Eline afgesproken. Maar volgende week zaterdag heb ik nog niks.’

‘O, volgende week is ook goed. Dan is het bos nog mooier dan nu, denk ik.’

‘Oké, afgesproken!’ Fleur pakte een fineliner en schreef het meteen in haar bullet journal, zodat ze het niet meer kon vergeten. ‘Ik heb er nu al zin in!’

‘Ik ook!’ Fenna vertrok weer naar haar kamer en Fleur boog zich weer over haar geschiedenisboek. Het was fijn om Fenna te kunnen vertellen over Juda, ze luisterde zonder een oordeel te geven of lastige vragen te stellen. Ze had het echt getroffen!